

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

רע"א 34920-07-25

לפני: כבוד השופט אלכס שטיין

המבקשת: שרה נתניהו

נגד

המשיבה: נאוה רוזיליו

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי
ירושלים (השופטת ת' בר-אשר) שניתן ביום 11.5.2025 בע"א
24938-04-25

בשם המבקשת: עו"ד אוריאל (חור) ניזרי

בשם המשיבה: עו"ד גונן בן יצחק

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי ירושלים (השופטת ת' בר-אשר) אשר ניתן ביום 11.5.2025 בע"א 24938-04-25 (להלן: פסק הדין של בית המשפט המחוזי). במסגרתו של פסק דין זה נתקבל ערעור המשיבה על החלטתו של בית משפט השלום ירושלים (השופטת ב' יהלום), אשר ניתנה ביום 6.4.2025 בה"ט 12566-03-25 (להלן: החלטת בית משפט השלום), בגדרה ניתן צו נגד המשיבה, האוסר עליה לעקוב ולהתחקות אחר המבקשת – זאת, מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן, בהתאמה: הצו-ו-החוק למניעת הטרדה מאיימת). בפסק דינו, בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המשיבה – בהיעדר תשובה מצד המבקשת – והורה על ביטול הצו.

2. ביום 5.3.2025 הגישה המבקשת, רעיית ראש הממשלה, בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת, במסגרתה ביקשה לאסור על המשיבה להטרדה או לפגוע בפרטיותה; וכן כי יורה בית המשפט על הסרת מספר פרסומים שהעלתה המשיבה לרשתות החברתיות בעניינה של המבקשת.

3. לאחר ניתוח התשתית הראייתית עליה נסמכה הבקשה, בית משפט השלום קיבל באופן חלקי את בקשת המבקשת, ונתן צו האוסר על המשיבה או מי מטעמה לעקוב ולהתחקות אחר המבקשת – תוך שקבע כי איטור זה יעמוד בתוקף עד ליום 30.6.2025.
4. משלא השלימה עם החלטת בית משפט השלום, הגישה המשיבה ביום 10.4.2025 ערעור לבית המשפט המחוזי.
5. ביום 21.4.2025 קבע בית המשפט המחוזי כי ערעור המשיבה מצריך תשובה, והורה כי זו תוגש עד ליום 29.4.2025.
6. ביום 29.4.2025 ביקשה המבקשת ארכה לצורך הגשת תשובה. בא-כוח המבקשת טען כי כתב הערעור לא הומצא למבקשת כדין; כי הוא צפה בכתב הערעור ובהחלטתו הקודמת של בית המשפט באופן מקרי דרך מערכת "נט המשפט"; וכי לאור החגים שהיו באותה תקופה, ולנוכח שירות המילואים שעליו לבצע, הוא לא יוכל להשיב לערעור במועד שנקבע.
7. בהחלטתו מאותו יום, בית המשפט המחוזי דחה את בקשת המבקשת. נקבע כי לא ניתן לקבל את הטענה בדבר אי-המצאת כתב הערעור כדין – שעה שבא-כוח המבקשת צפה בכתב הערעור דרך מערכת "נט המשפט" כבר ביום 11.4.2025, ובהחלטה לפיה הערעור מצריך תשובה כבר ביום 21.4.2025. עוד ציין בית המשפט כי הזמן הקצר שניתן לצורך הגשת תשובה מתחייב מאופיו ומהותו של ההליך, ובפרט מהעובדה כי הצו פוקע ביום 30.6.2025, כך שכל ארכה עלולה לרוקן את הערעור מתוכן. לבסוף, בית המשפט המחוזי ציין כי טענת בא-כוח המבקשת בדבר יציאתו לשירות מילואים לא גובתה באסמכתאות.
8. משלא הוגשה תשובה לערעור במועד שנקבע, נתן בית המשפט המחוזי ביום 4.5.2025 החלטה נוספת לפיה אם לא תוגש תשובה לערעור עד ליום 8.5.2025 – ייחשב הדבר כהסכמה לקבלת הערעור.
9. ביום 7.5.2025 הגישה המבקשת בקשה נוספת למתן ארכה לצורך הגשת תשובה, בה חזרה על הטענות שהעלתה בבקשתה מיום 29.4.2025. בקשה זו נדחתה על-ידי בית

המשפט המחוזי, אשר נתן את פסק דינו ביום 11.5.2025, בהיעדר תשובה לערעור מטעם המבקשת.

10. בפסק דינו, בית המשפט המחוזי קבע כי משלא הוגשה תשובה לערעור, ובהתאם להחלטה מיום 4.5.2025, המבקשת תיחשב כמי שהסכימה לטענות שבערעור, באופן המקיים עילה לקבלתו. בנוסף, צוין כי בהתאם לאמור בתקנה 138(ג)(2) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן: תקט"א) – מקום בו לא הוגשה תשובה לערעור, מוסמך בית המשפט להכריע בערעור על סמך טיעוני המערערת בלבד.

11. לנוכח האמור, ומשמצא בית המשפט המחוזי כי יש ממש בטענת המשיבה לפיה הצו שניתן נגדה לוקה בחוסר בהירות באשר להיקפו ולמעשים העלולים להיחשב להפרתו – ערעור המשיבה התקבל, והצו שניתן נגדה כאמור בוטל.

12. המבקשת לא השלימה עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי ומכאן בקשת רשות הערעור שלפניי.

13. המבקשת טוענת כי כתב הערעור שהוגש בפני בית המשפט המחוזי לא הומצא לה כדין; ומשכך הוא, נטען כי פסק הדין של בית המשפט המחוזי ניתן בחוסר סמכות.

14. מנגד, המשיבה סומכת את ידיה על פסק הדין של בית המשפט המחוזי ועל נימוקיו. לטענת המשיבה, משחלף המועד לפקיעת הצו שנקבע בהחלטת בית משפט השלום, אזי שהבקשה דנן התייתרה ודינה להידחות על הסף.

15. לאחר עיון בכתובים שבעלות הדין הניחו לפניי, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות.

16. מדובר בבקשת רשות ערעור "בגלגול שלישי" אשר באה בגדרה של תקנה 148א לתקסד"א.

17. פסק דינו של בית המשפט המחוזי נטוע בעובדותיו הפרטיקולריות של המקרה ואינו מעורר שום שאלה משפטית עקרונית אשר חורגת מענייני הפרטני של בעלות הדין ואשר ראוי לה, לפי טיבה ומהותה, להתברר במסגרת בקשת רשות ערעור "בגלגול שלישי". כמו כן, אני סבור כי מתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי

איננו דרוש כדי למנוע עיוות דין – זאת, למרות הטעות הפרוצדורלית שנפלה בפסק הדין; ואפרט.

18. תקנה 158 לתקסד"א, שעניינה "מטרת ההמצאה והמצאה כדין", קובעת כדלקמן:

"(א) מטרת ההמצאה היא להביא לידיעת הנמען את תוכנו של מסמך שנדרש שיהיה בידיעתו, ולעניין כתב הטענות הראשון המוגש – גם להחיל על הנתבע את מרות בית המשפט.

(ב) הנמען ייחשב כמי שיודע את תוכנו של מסמך אם הומצא לו לפי תקנות אלה" (ההדגשה הוספה – א.ש.).

עינינו הרואות כי על-מנת שייחשב בעל דין כמי "שיודע את תוכנו של מסמך", נדרש להוכיח שההמצאה התבצעה כדין – "לפי תקנות אלה". המצאה כדין מהווה אפוא תנאי הכרחי להתגבשות ידיעתו של בעל הדין שכנגד אודות המסמך (כתב-בי-דין) שבו עסקינן.

19. תקנה 161 לתקסד"א קובעת את דרכי ההמצאה ומועדיה, כאשר דרכים אלה כוללות "המצאה אלקטרונית"; "המצאה בפקסימיליה"; "המצאה בדואר"; וכן "המצאה במסירה אישית". תקנה זו קובעת לאמור:

"אלה הן דרכי ההמצאה ומועדיה:

(1) המצאה אלקטרונית –

(א) המצאה אלקטרונית של מסמך אלקטרוני מבית המשפט לנמען תהיה באמצעות משלוח הודעה אלקטרונית לכתובת הדואר האלקטרוני שהוא ציין בכותרת כתב טענותיו ואם היתה זו כתובת דואר אלקטרוני מאובטחת, יכול שתהיה אף באמצעות משלוח המסמך האלקטרוני עצמו; ואולם, אם הנמען מיוצג על ידי משרד עורכי דין שכתובת דואר אלקטרוני שלו שמורה במערכת נט המשפט, משלוח הודעה אלקטרונית או המסמך האלקטרוני כאמור, המצאה תיעשה לכתובת זו; אם הנמען אינו מיוצג בידי עורך דין, המצאה כאמור יכולה להיות גם באמצעות משלוח הודעה אלקטרונית לטלפון הנייד שהנמען ציין בכותרת כתב טענותיו;

(ב) המצאה אלקטרונית של מסמך אלקטרוני לבית המשפט תהיה באמצעות מערכת נט המשפט; המבקש להמציא לבית המשפט מסמך אלקטרוני, ימסור לבית המשפט כתובת דואר אלקטרוני או כתובת דואר

אלקטרוני מאובטחת לצורך המצאה אלקטרונית כאמור בתקנת משנה (א);

(ג) המצאה אלקטרונית של מסמך אלקטרוני מעורך דין לעורך דין תהיה באמצעות משלוח המסמך האלקטרוני לכתובת הדואר האלקטרוני של עורך הדין הנמען שצוינה בכותרת כתב טענותיו ועל עורך הדין השולח לוודא את קבלתו בידי עורך הדין הנמען;

(ד) מועד שליחת המסמך האלקטרוני או ההודעה האלקטרונית, כפי שמופיע בשעון פנימי של מערכת המחשב של השולח המכויל לפי כללים מקובלים, יהיה מועד ההמצאה של המסמך האלקטרוני, ואם נשלחה הודעה אלקטרונית מבית המשפט לנמען שאינו מיוצג בידי עורך דין כאמור בתקנת משנה (א), מועד פתיחת המסמך האלקטרוני כפי שמופיע בשעון פנימי כאמור יהיה מועד ההמצאה של המסמך האלקטרוני, ואולם אם היה המועד אחרי השעה 17:00 בימים א' עד ה' בשבוע או ביום ו' או ביום מנוחה שנקבע בחיקוק, ייחשב המסמך האלקטרוני כאילו הומצא ביום החול שלאחריו;

(ה) שליחת ההודעה האלקטרונית או המסמך האלקטרוני כאמור בתקנות משנה (א) או (ג), לא תיחשב כהמצאה כדין במועד השליחה אם הגיש הנמען תצהיר בדבר אי-קבלתו או בדבר קבלתו במועד מאוחר יותר;

(2) המצאה בפקסימיליה –

(א) המצאה של מסמך בפקסימיליה תהיה למספר הפקסימיליה שציין הנמען בכותרת כתב טענותיו;

(ב) המצאה בפקסימיליה מוגבלת למסמך בהיקף של עד חמישה עשר עמודים והיא אינה חלה על המצאת המסמך הראשון המוגש בתיק ועל כתב תביעה וכתב הגנה;

(ג) יראו את המועד שצוין באישור משלוח הפקסימיליה כמועד ההמצאה ובלבד שבוצע וידוא טלפוני כי המסמך התקבל, ואולם –

(1) מסמך שהומצא כאמור אחרי השעה 15:00 בימים א' עד ה' בשבוע או ביום ו' או ביום מנוחה שנקבע בחיקוק, יראוהו כאילו הומצא ביום החול שלאחריו;

(2) אם השולח הוא בית המשפט ולא בוצע וידוא טלפוני, תיחשב השליחה כהמצאה כדין אלא אם כן הגיש הנמען תצהיר בדבר אי-קבלת המסמך בפקסימיליה;

(3) המצאה בדואר – המצאה של מסמך בדואר תהיה באמצעות שליחתו בדואר רשום עם אישור מסירה לכתובת שציין הנמען בכותרת כתב טענותיו או למענו; באין אפשרות להמציא כאמור – לכתובת הידועה לשולח של מגוריו או עסקו של הנמען; יראו את מועד המסירה שצוין באישור המסירה כמועד ההמצאה; מסמך שהומצא למען שהנמען ציין בכותרת כתב טענותיו ולא נדרש, יראוהו כמסמך שהומצא כדין, זולת אם בית המשפט הורה אחרת;

(4) המצאה במסירה אישית –

(א) ההמצאה תהיה במסירת המסמך לידי הנמען שיידרש לאשר את קבלתו בכתב והיא תיעשה באמצעות עורך דין או אדם שבית המשפט או מנהל בתי המשפט הסמיכו לכך; יראו את המועד שצוין בהודעת אימות המסירה כמועד ההמצאה;

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א), יראו מסמך כמסמך שהומצא כדין, אם הוא הונח במקום נראה לעין בסמוך לדלת ביתו או עסקו של הנמען בהתקיים אחד מאלה:

(1) הנמען סירב לקבל את המסמך או סירב לאשר את קבלתו בכתב;

(2) לא נמצא שום אדם שניתן להמציא לו את המסמך לפי תקנות אלה על אף שהשולח פעל בשקידה ראויה וסבירה כדי למסרו" (ההדגשה הוספה – א.ש).

20. זאת ועוד, תקנה 162 לתקסד"א קובעת כהאי לישנא:

"המצאה באמצעי אלקטרוני לא תחול במקרים אלה:

- (1) אם זה המסמך הראשון המוגש בתיק או כתב תביעה, יומצא לנמען שאינו בית המשפט בדואר או במסירה אישית, זולת אם היתה הסכמה אחרת בכתב של הנמען (ההדגשה הוספה – א.ש).
- (2) [...].
- (3) [...].
- (4) [...]."

כתב הערעור שהגישה המשיבה בפני בית המשפט המחוזי הינו בגדר "המסמך הראשון המוגש בתיק" – ומשכך הוא, אזי שהיה על המשיבה להמציאו למבקשת "בדואר או במסירה אישית". אין מחלוקת על כך שכתב הערעור לא הומצא למבקשת באחת מהדרכים המצוינות לעיל – ולכן הוא לא הומצא כדין.

21. לנוכח האמור, פסק הדין של בית המשפט המחוזי לוקה בשגגה – שכן, המצאה תעמוד בדרישות הדין רק כאשר היא מבוצעת באחת מהדרכים הקבועות בתקסד"א (ראו: רע"א 4625/22 נענה נ' כץ, פסקה 11 לפסק דינו של השופט נ' סולברג (10.1.2023)). כמו כן, בהקשר זה אשוב ואדגיש כי "פרוצדורה אזרחית אינה תכנית כבקשתך" (ראו, מני רבים: ע"א 5400/18 מיר נ' מירון, פסקה 1 לפסק דיני (28.1.2019); וכן ע"א 2274/21 מור נ' אלעד ישראל מגורים בע"מ, פסקה 41 לפסק דיני (1.1.2023)).

22. אולם, לנוכח העובדה כי מועד פקיעתו של הצו שניתן נגד המשיבה חלף זה מכבר, הבקשה דנן הפכה להיות תיאורטית, באופן המצדיק את דחייתה – שכן, כלל הוא עמנו כי בית המשפט אינו דן בסוגיות תיאורטיות נעדרות נפקות מעשית, ולפיכך אין מקום למתן רשות ערעור לשם בירורן העקר של סוגיות כאלה (ראו: רע"ב 5812/22 פרנקל נ' שירות בתי הסוהר, פסקה 6 (29.9.2022); בע"מ 7379/23 פלונית נ' המחלקה לשירותים חברתיים חולון, פסקה 7 (18.10.2023); וכן רע"א 8296/21 הכפר העברי – אגודה הדדית בע"מ נ' מדינת ישראל – משרד האוצר, פסקה 5 (13.4.2022)).

23. אשר על כן, הנני דוחה את הבקשה שלפניי. בהתחשב במכלול הנסיבות – ובין היתר, בטעות שנפלה בפסק דינו של בית המשפט המחוזי – לא אעשה צו להוצאות.

24. טענותיהן של בעלות הדין לגופם של דברים בכל הקשור למעשים שהמבקשת מייחסת למשיבה תהיינה שמורות להן במידה שתוגש בקשה נוספת מטעם המבקשת בגדרי החוק למניעת הטרדה מאיימת.

ניתנה היום, י"א אלול תשפ"ה (04 ספטמבר 2025).

אלכס שטיין
שופט